

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΑΑΔΕ

Ανεξάρτητη Αρχή
Δημοσίων Εσόδων

Αριθμός Απόφασης: 1026/20-04-2017

Διεύθυνση Επίλυσης Διαφορών

Υποδ/νση Επανεξέτασης και Νομικής Υποστήριξης

Τμήμα Α8 – Επανεξέτασης

Εγνατία 45, Τ.Κ.: 546 30 – Θεσσαλονίκη

Αριθ. τηλ.: 2313333254

Αριθ. fax: 2313333258

Ηλεκτρονική δ/νση: ded.thess@n3.syzefxis.gov.gr

Url: www.aade.gr

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Έχοντας υπ' όψη:

1. Τις διατάξεις:

α. Του άρθρου 63 του Ν.4174/2013 (Κ.Φ.Δ.) (ΦΕΚ170Α/26-07-2013).

β. Του άρθρου 11 της με αριθμό και ημερομηνία πρωτοκ. Δ.ΟΡΓ.Α1036960ΕΞ2017/10-03-2017 Απόφασης του Διοικητή της Α.Α.Δ.Ε. (ΦΕΚ968Β/22-03-2017) με θέμα «*Οργανισμός της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (Α.Α.Δ.Ε.)*».

γ. Της Απόφασης ΠΟΛ.1002/31-12-2013 του Γ.Γ.Δ.Ε. του Υπουργείου Οικονομικών (ΦΕΚ55Β/16-01-2014).

2. Την Εγκύκλιο ΠΟΛ.1069/04-03-2014 της Γ.Γ.Δ.Ε. του Υπουργείου Οικονομικών.

3. Την με αριθμό και ημερομηνία πρωτοκόλλου Δ.Ε.Δ.1126366ΕΞ2016/30-08-2016 Απόφαση του Προϊσταμένου της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών (ΦΕΚ2759Β/01-09-2016) με θέμα «*Παροχή εξουσιοδότησης υπογραφής*».

4. Την με ημερομηνία κατάθεσης .../.../2016 και με αριθμό πρωτοκόλλου Ενδικοφανή Προσφυγή της εταιρείας με την επωνυμία «.....» και Α.Φ.Μ.:, κατά των ακόλουθων οριστικών πράξεων του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ., για τη διαχειριστική περίοδο 2009 (01/01/2009 – 31/12/2009):

α. Με αριθμό/...../...-...-2016 Οριστικής Πράξης Διορθωτικού Προσδιορισμού Φ.Π.Α. (Ν.2859/2000).

β. Με αριθμό/...../...-...-2016 Πράξης Επιβολής Ειδικού Προστίμου Φ.Π.Α. (άρθρο 6 παράγραφος 1 του Ν.2523/1997).

γ. Με αριθμό/...../...-...-2016 Πράξης Επιβολής Ειδικής Κύρωσης Φ.Π.Α. (άρθρο 8 παράγραφος 12 του Ν.1882/1990).

5. Τις ανωτέρω οριστικές πράξεις του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. που εκδόθηκαν σε βάρος της προσφεύγουσας εταιρείας.

6. Την από .../.../2017 Εισήγηση του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. επί της υπό κρίση Ενδικοφανούς Προσφυγής, με την οποία εισηγείται την απόρριψή της και την επικύρωση των προσβαλλόμενων πράξεων.

7. Την Εισήγηση του ορισθέντος υπαλλήλου του Τμήματος Α8 – Επανεξέτασης της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών, όπως αποτυπώνεται στο σχέδιο της Απόφασης.

Να σημειωθεί ότι η προσφεύγουσα εταιρεία πραγματοποίησε έναρξη εργασιών στη Δ.Ο.Υ. με ημερομηνία .../.../2006, ως εταιρεία με την επωνυμία «.....» και Α.Φ.Μ.: και από την .../.../2014 μετατράπηκε

σε εταιρεία με την επωνυμία «.....» και τον ίδιον Α.Φ.Μ., η οποία αποτελεί καθολική διάδοχο στα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις της ανωτέρω εταιρείας. Το δε ένδικο οικονομικό έτος 2010 (διαχειριστική περίοδος 2009), το οποίο εμπίπτει στην ελεγκτική αρμοδιότητα της Δ.Ο.Υ., είχε περαιωθεί με βάση τις διατάξεις του Ν.3888/2010.

Επί της από .../.../2016 και με αριθμό πρωτοκόλλου Ενδικοφανούς Προσφυγής της εταιρείας με την επωνυμία «.....» και Α.Φ.Μ.:, η οποία **κατατέθηκε εμπρόθεσμα** και μετά από μελέτη και αξιολόγηση όλων των υφιστάμενων στον σχετικό φάκελο εγγράφων και των προβαλλόμενων λόγων της υπό κρίση Ενδικοφανούς Προσφυγής, επαγόμαστε τα ακόλουθα:

1.

Με την με αριθμό/...../...-2016 προσβαλλόμενη **Οριστική Πράξη Διορθωτικού Προσδιορισμού Φ.Π.Α. (Ν.2859/2000)** του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ., για τη **διαχειριστική περίοδο 2009**, επιβλήθηκε σε βάρος της προσφεύγουσας εταιρείας κύριος φόρος 27.193,20 € και πρόσθετος φόρος λόγω ανακρίβειας 32.631,84 €, **ήτοι συνολικός φόρος 59.825,04 €**, επειδή, από τον διενεργηθέντα φορολογικό επανέλεγχο της εν λόγω Δ.Ο.Υ., διαπιστώθηκε ότι, κατά τη συγκεκριμένη διαχειριστική περίοδο, η προσφεύγουσα **είχε συμψηφίσει Φ.Π.Α. συνολικής αξίας 21.160,49 €, προερχόμενο από τη ζήτηση, αποδοχή, λήψη και καταχώρηση στα βιβλία της των ακόλουθων εικονικών φορολογικών στοιχείων, για ανύπαρκτες συναλλαγές στο σύνολό τους, συνολικής καθαρής αξίας 111.371,00 € πλέον Φ.Π.Α. 19% 21.160,49 € και καθαρής αξίας άνω των 880,00 € έκαστο:**

1) **Επτά (7) εικονικά τιμολόγια, για ανύπαρκτες συναλλαγές στο σύνολό τους, συνολικής καθαρής αξίας 65.911,00 € πλέον Φ.Π.Α. 19% 12.523,09 €, έκδοσης της εταιρείας με την επωνυμία «.....» και Α.Φ.Μ.: προς την προσφεύγουσα εταιρεία και**

2) **επτά (7) εικονικά τιμολόγια, για ανύπαρκτες συναλλαγές στο σύνολό τους, συνολικής καθαρής αξίας 45.460,00 € πλέον Φ.Π.Α. 19% 8.637,40 €, έκδοσης της ατομικής επιχείρησης «..... του» με Α.Φ.Μ.: προς την προσφεύγουσα εταιρεία, κατά παράβαση των συνδυασμένων διατάξεων του άρθρου 2 παράγραφος 1 του άρθρου 12 παράγραφος 1 του άρθρου 18 παράγραφος 9 και του άρθρου 36 παράγραφος 1 του Π.Δ.186/1992 (Κ.Β.Σ.), όπως ισχύουν για την επίδικη διαχειριστική περίοδο 2009.**

Εξαιτίας των ανωτέρω παραβάσεων, **τα βιβλία και στοιχεία** της προσφεύγουσας εταιρείας, για το **οικονομικό έτος 2010 (διαχειριστική περίοδος 2009)**, κρίθηκαν από τον επανέλεγχο **ανακριβή** και, εκ τούτου, τα ακαθάριστα έσοδα και τα καθαρά φορολογητέα κέρδη της στην φορολογία Εισοδήματος προσδιορίστηκαν **εξωλογιστικά**, με βάση τις διατάξεις του άρθρου 30 παράγραφος 2 περίπτωση γ) και του άρθρου 32 παράγραφοι 1 και 2 του Ν.2238/1994 (Κ.Φ.Ε.), όπως ισχύουν για το επίδικο οικονομικό έτος 2010 (διαχειριστική περίοδος 2009). **Οι δε φορολογητέες εκροές της προσφεύγουσας εταιρείας στον Φ.Π.Α. προσδιορίστηκαν**, επίσης, **εξωλογιστικά**, με βάση τις διατάξεις του άρθρου 48 παράγραφος 3 του Ν.2859/2000 (Κώδικας Φ.Π.Α.).

Η δε προσβαλλόμενη με αριθμό/...../...-2016 **Οριστική Πράξη Διορθωτικού Προσδιορισμού Φ.Π.Α. (Ν.2859/2000)** εδράζεται στις διαπιστώσεις και στο πόρισμα του επανελέγχου που καταγράφονται λεπτομερώς και αναλυτικά στην από .../.../2016 **Έκθεση Επανελέγχου Φ.Π.Α. (Ν.2859/2000)** της Δ.Ο.Υ., για τη **διαχειριστική περίοδο 2009** της προσφεύγουσας εταιρείας.

2.

Με την με αριθμό/...../...-2016 προσβαλλόμενη **Πράξη Επιβολής Ειδικού Προστίμου Φ.Π.Α. (άρθρο 6 παράγραφος 1 του Ν.2523/1997)** του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ., για τη **διαχειριστική περίοδο 2009**, επιβλήθηκε σε βάρος της προσφεύγουσας εταιρείας **ειδικό πρόστιμο Φ.Π.Α. 63.481,47 €**, επειδή, από τον διενεργηθέντα φορολογικό επανέλεγχο της εν λόγω Δ.Ο.Υ., διαπιστώθηκε ότι, κατά τη συγκεκριμένη διαχειριστική περίοδο, η προσφεύγουσα εταιρεία **είχε συμψηφίσει Φ.Π.Α. συνολικής αξίας 21.160,49 €**, όπως αναφέρθηκε στο με αριθμό 1 στοιχείο.

Οι εν λόγω παραβάσεις επισύρουν την κύρωση – ειδικό πρόστιμο (τριπλάσιο) που προβλέπεται

από τις διατάξεις του άρθρου 6 παράγραφος 1 του Ν.2523/1997, όπως ισχύουν για την επίδικη διαχειριστική περίοδο 2009, ως ακολούθως:

Ειδικό πρόστιμο Φ.Π.Α. (τριπλάσιο):

(12.523,09 € + 8.637,40 €) x 3 = 21.160,49 € x 3 = 63.481,47 €.

Η δε προσβαλλόμενη με αριθμό/...../.....-2016 Πράξη Επιβολής Ειδικού Προστίμου Φ.Π.Α. (άρθρο 6 παράγραφος 1 του Ν.2523/1997) εδράζεται στις διαπιστώσεις και στο πόρισμα του επανελέγχου που καταγράφονται λεπτομερώς και αναλυτικά στην από .../.../2016 Έκθεση Ελέγχου Ειδικού Προστίμου Φ.Π.Α. (άρθρο 6 παράγραφος 1 του Ν.2523/1997) της Δ.Ο.Υ., για τη διαχειριστική περίοδο 2009 της προσφεύγουσας εταιρείας.

3.

Με την με αριθμό/...../.....-2016 προσβαλλόμενη Πράξη Επιβολής Ειδικής Κύρωσης Φ.Π.Α. (άρθρο 8 παράγραφος 12 του Ν.1882/1990) του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ., για τη διαχειριστική περίοδο 2009, επιβλήθηκε σε βάρος της προσφεύγουσας εταιρείας ειδική κύρωση Φ.Π.Α. 21.160,49 €, επειδή, από τον διενεργηθέντα φορολογικό επανέλεγχο της εν λόγω Δ.Ο.Υ., διαπιστώθηκε ότι, κατά τη συγκεκριμένη διαχειριστική περίοδο, η προσφεύγουσα εταιρεία είχε συμψηφίσει Φ.Π.Α. συνολικής αξίας 21.160,49 €, όπως αναφέρθηκε στο με αριθμό 1 στοιχείο.

Οι εν λόγω παραβάσεις επισύρουν την ειδική κύρωση Φ.Π.Α. που προβλέπεται από τις διατάξεις του άρθρου 8 παράγραφος 12 του Ν.1882/1990 ως ακολούθως:

Ειδική κύρωση Φ.Π.Α.: 21.160,49 €.

Η δε προσβαλλόμενη με αριθμό/...../.....-2016 Πράξη Επιβολής Ειδικής Κύρωσης Φ.Π.Α. (άρθρο 8 παράγραφος 12 του Ν.1882/1990) εδράζεται στις διαπιστώσεις και στο πόρισμα του επανελέγχου που καταγράφονται λεπτομερώς και αναλυτικά στην από .../.../2016 Έκθεση Ελέγχου Ειδικής Κύρωσης Φ.Π.Α. (άρθρο 8 παράγραφος 12 του Ν.1882/1990) της Δ.Ο.Υ., για τη διαχειριστική περίοδο 2009 της προσφεύγουσας εταιρείας.

Η προσφεύγουσα εταιρεία με την επωνυμία «.....» και **Α.Φ.Μ.:**, με την με ημερομηνία κατάθεσης .../.../2016 και με αριθμό πρωτοκόλλου **Ενδικοφανή Προσφυγή**, ζητά να γίνει αυτή δεκτή και να ακυρωθούν οι ανωτέρω προσβαλλόμενες πράξεις του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ., προβάλλοντας τους ακόλουθους λόγους όπως αυτοί διατυπώθηκαν:

1.

Η επιβολή της ειδικής κύρωσης Φ.Π.Α. βάσει των διατάξεων του άρθρου 8 παράγραφος 12 του Ν.1882/1990, με την οποία καταλογίστηκε σε βάρος της προσφεύγουσας εταιρείας ο συνολικός Φ.Π.Α. των 21.160,49 € που αντιστοιχεί στα δεκατέσσερα (14) επίδικα ληφθέντα φορολογικά στοιχεία, είναι παράνομη.

2.

Η προσφεύγουσα εταιρεία είχε περαιώσει το ένδικο οικονομικό έτος 2010 (διαχειριστική περίοδος 2009) με βάση τις διατάξεις του Ν.3888/2010, αποδεχόμενη το σχετικό εκκαθαριστικό σημείωμα της περαίωσης και, κατά συνέπεια, η Φορολογική Διοίκηση εσφαλμένα και απαραδέκτως προχώρησε σε επανέλεγχο του εν λόγω οικονομικού έτους.

3.

Η Φορολογική Διοίκηση επικαλείται εντελώς εσφαλμένα και αναπόδεικτα ότι διαπιστώθηκαν νέα – συμπληρωματικά στοιχεία αναφορικά με την ένδικη υπόθεση, ενώ τα στοιχεία αυτά προϋπήρχαν πολύ ενωρίτερα και ήταν στη διάθεσή της.

4.

Το δικαίωμα του Δημοσίου για την έκδοση και την κοινοποίηση των προσβαλλόμενων πράξεων είχε υποπέσει, κατά νόμο, σε παραγραφή.

5.

Μη εφαρμογή, εκ μέρους της Φορολογικής Διοίκησης, του ευνοϊκότερου φορολογικού καθεστώτος των άρθρων 58 και 58Α του Ν.4174/2013 (Κ.Φ.Δ.), κατά την έκδοση των προσβαλλόμενων πράξεων.

6.

Οι συναλλαγές που απεικονίζονται στα δεκατέσσερα (14) επίδικα ληφθέντα φορολογικά στοιχεία, συνολικής καθαρής αξίας 111.371,00 € πλέον Φ.Π.Α. 19%, είναι όλες πέρα για πέρα πραγματικές και υπαρκτές, οι δε εκδότριες – αντισυμβαλλόμενες επιχειρήσεις είναι υπαρκτά και γνωστά φορολογικώς πρόσωπα, όπως, άλλωστε, διαπιστώνει η ίδια η Φορολογική Διοίκηση.

Επειδή, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 1 του Π.Δ.186/1992 (Κ.Β.Σ.) (ΦΕΚ84Α/26-05-1992), όπως ισχύουν για την επίδικη διαχειριστική περίοδο 2009, στον εν λόγω Κώδικα ορίζονται οι υποχρεώσεις και τα δικαιώματα των επιτηδευματιών αναφορικά με την τήρηση των βιβλίων και την έκδοση των στοιχείων για την εκπλήρωση των φορολογικών τους υποχρεώσεων.

Επειδή, με τις διατάξεις του άρθρου 2 παράγ. 1 του Π.Δ.186/1992 (Κ.Β.Σ.), όπως ισχύουν για την επίδικη διαχειριστική περίοδο 2009, ορίζονται οι υπόχρεοι σε τήρηση βιβλίων και στοιχείων.

Επειδή, με τις διατάξεις του άρθρου 23 του Ν.4174/2013 (Κ.Φ.Δ.) (ΦΕΚ170Α/26-07-2013) ορίζονται οι εξουσίες της Φορολογικής Διοίκησης.

Επειδή, με τις διατάξεις του άρθρου 2 παράγραφος 1 του Ν.4174/2013 (Κ.Φ.Δ.) ορίζεται το πεδίο εφαρμογής του Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας.

Επειδή, με τις διατάξεις του άρθρου 30 του Ν.4174/2013 (Κ.Φ.Δ.) ορίζεται η πράξη προσδιορισμού φόρου και τα είδη αυτής, τα οποία η Φορολογική Διοίκηση είναι αρμόδια να εκδίδει.

Επειδή, με τις διατάξεις του άρθρου 45 του Ν.4174/2013 (Κ.Φ.Δ.) απαριθμούνται οι εκτελεστοί τίτλοι για την είσπραξη των φόρων και των λοιπών εσόδων του Δημοσίου.

Ως προς τον πρώτο προβαλλόμενο λόγο της προσφεύγουσας εταιρείας:

Επειδή, με τις διατάξεις του άρθρου 8 παράγραφος 12 του Ν.1882/1990 (ΦΕΚ43Α/1990) ορίζεται ότι

«Όποιος αποδέχεται πλαστά ή εικονικά ή νοθευμένα φορολογικά στοιχεία, για συναλλαγή ανύπαρκτη στο σύνολο ή για μέρος αυτής ή για συναλλαγή που πραγματοποιήθηκε από πρόσωπα διαφορετικά από αυτά που αναγράφονται στο φορολογικό στοιχείο, με σκοπό την απόκρυψη φορολογητέας ύλης και την έκπτωση του φόρου προστιθέμενης αξίας που αναγράφεται στα στοιχεία αυτά από τον φόρο που αναλογεί στις ενεργούμενες από αυτόν πράξεις παράδοσης αγαθών ή παροχής υπηρεσιών, εκτός των άλλων κυρώσεων υποχρεούται και στην απόδοση στο Δημόσιο του φόρου προστιθέμενης αξίας αυτού, εφ' όσον δεν αποδόθηκε για οποιονδήποτε λόγο από τον εκδότη των στοιχείων.».

Επειδή, με τις διατάξεις της με αριθμό 1055500/4600/0009Α/ΠΟΛ.1165/26-07-1990 ερμηνευτικής εγκυκλίου του Υπουργείου Οικονομικών ορίζεται ότι

«..... η αληθινή ερμηνεία που πρέπει να δοθεί στις διατάξεις της παραγράφου 12 του άρθρου 8 του Ν.1882/1990, είναι ότι μόνον στην περίπτωση των εικονικών τιμολογίων (και όχι των πλαστών φορολογικών στοιχείων, στα οποία την ευθύνη την φέρει ο εκδότης) ευθύνεται και ο λήπτης του φορολογικού στοιχείου, οπότε εάν δεν έχει αποδοθεί στο Δημόσιο ο Φ.Π.Α. από τον εκδότη και δεν υπάρχει δυνατότητα να βεβαιωθεί, γιατί ο εκδότης είναι ανύπαρκτο πρόσωπο, τότε θα καταλογίζεται ο Φ.Π.Α. σε βάρος του λήπτη του φορολογικού στοιχείου. Αντίθετα, στην περίπτωση πλαστών φορολογικών στοιχείων την ευθύνη την φέρει ο εκδότης. Για να επιρρίψουμε ευθύνη και στον λήπτη χρειάζεται ιδιαίτερη προσοχή, γιατί

αυτός δεν είναι δυνατόν να γνωρίζει εάν είναι πλαστό ή όχι το φορολογικό στοιχείο και, επομένως, δεν ευθύνεται για τις ενέργειες του εκδότη.».

Επειδή, έχει δοθεί διοικητική λύση με το με αριθ. πρωτ. Π06953/1762/ΔΕ-Α΄/28-11-2003 έγγραφο του Υπουργείου Οικονομικών, με το οποίο ορίζεται ότι

«..... σχετικά με την υποχρέωση του λήπτη εικονικών φορολογικών στοιχείων για απόδοση στο Δημόσιο του Φ.Π.Α. που αναλογεί στα στοιχεία αυτά, λόγω μη απόδοσης από την εκδότρια επιχείρηση (σχετ. γνωμοδότηση του Ν.Σ.Κ.86/2001 – εγκύκλιοι ΠΟΛ.1226/2001 και ΠΟΛ.1249/1992), η παραπάνω υποχρέωση για τον λήπτη πλαστών ή εικονικών στοιχείων, ισχύει μόνον στις περιπτώσεις που αποδεικνύεται ότι ο φερόμενος ως εκδότης είναι ανύπαρκτος και, συγχρόνως, δεν υφίστανται αποδεικτικά στοιχεία για τον υποκρυπτόμενο πραγματικό εκδότη, δεδομένου ότι σε περίπτωση που ο εκδότης είναι υπαρκτό πρόσωπο ή ανύπαρκτο, πλην, όμως, υφίσταται αποδεδειγμένα υποκρυπτόμενος εκδότης, τότε υπάρχει ευχέρεια και υποχρέωση καταλογισμού του αναλογούντος Φ.Π.Α. σε βάρος τους, κατά περίπτωση.».

Επειδή, από τον Προϊστάμενο της Δ.Ο.Υ. επιβλήθηκε, σε βάρος της προσφεύγουσας εταιρείας, ειδική κύρωση Φ.Π.Α. 21.160,49 €, στη διαχειριστική περίοδο 2009, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 8 παράγραφος 12 του Ν.1882/1990, επειδή από τον φορολογικό επανέλεγχο που διενεργήθηκε από την εν λόγω Δ.Ο.Υ. στην προσφεύγουσα εταιρεία, διαπιστώθηκε ότι η τελευταία είχε λάβει και καταχωρήσει στα βιβλία της, κατά την ανωτέρω διαχειριστική περίοδο, τα δεκατέσσερα (14) επίδικα εικονικά φορολογικά στοιχεία που αφορούν σε ανύπαρκτες συναλλαγές στο σύνολό τους, τα οποία αναφέρονται στη σελίδα 2 της παρούσας και είχε προβεί στην έκπτωση του αναλογούντος Φ.Π.Α..

Ωστόσο και οι δύο (2) εκδότριες επιχειρήσεις αποτελούν φορολογικώς και εν τοις πράγμασι υπαρκτά πρόσωπα, με δηλωθείσες έδρες, επαγγελματικές εγκαταστάσεις και αριθμούς φορολογικού μητρώου που χορηγήθηκαν σε αυτές από τις αρμόδιες Δ.Ο.Υ., με φορολογικά βιβλία και στοιχεία που θεώρησαν στις αρμόδιες Δ.Ο.Υ. και με νόμιμη εκπροσώπηση σε κάθε περίπτωση.

Κατά συνέπεια, ο πρώτος προβαλλόμενος λόγος της προσφεύγουσας εταιρείας πρέπει να γίνει δεκτός ως προς την επιβληθείσα, με βάση τις διατάξεις του άρθρου 8 παράγραφος 12 του Ν.1882/1990, ειδική κύρωση του Φ.Π.Α. και να ακυρωθεί η επίδικη κύρωση των 21.160,49 €.

Ως προς τον δεύτερο, τρίτο, πέμπτο και έκτο προβαλλόμενο λόγο της προσφεύγουσας εταιρείας:

Ο δεύτερος, τρίτος, πέμπτος και έκτος προβαλλόμενος λόγος και ισχυρισμός της προσφεύγουσας εταιρείας απορρίπτονται ως νόμω και ουσία αβάσιμοι και αναπόδεικτοι, κρίνονται δε ως αλυσιτελώς και παρελκυστικώς προβαλλόμενοι, για τους λόγους που αναπτύσσονται στο κάτωθι σκεπτικό:

Επειδή, με τις διατάξεις του άρθρου 19 παράγραφος 4 του Ν.2523/1997 (ΦΕΚ179Α/1997), όπως ισχύουν για την επίδικη διαχειριστική περίοδο 2009, ορίζεται ότι

«Εικονικό είναι το στοιχείο που εκδίδεται για συναλλαγή ανύπαρκτη στο σύνολό της ή για μέρος αυτής ή για συναλλαγή που πραγματοποιήθηκε από πρόσωπα διαφορετικά από αυτά που αναγράφονται στο στοιχείο ή το ένα από αυτά είναι άγνωστο φορολογικώς πρόσωπο, με την έννοια ότι δεν έχει δηλώσει την έναρξη του επιτηδεύματός του ούτε έχει θεωρήσει στοιχεία στην κατά τόπο αρμόδια, σύμφωνα με την αναγραφόμενη στο στοιχείο διεύθυνση, δημόσια οικονομική υπηρεσία.».

Επειδή, με τις διατάξεις του άρθρου 66 παράγρ. 5 του Ν.4174/2013 (Κ.Φ.Δ.) ορίζεται ότι
«5. Εικονικό είναι το φορολογικό στοιχείο που εκδίδεται για συναλλαγή ανύπαρκτη στο σύνολό της ή για μέρος αυτής ή για συναλλαγή στην οποία το ένα από τα συμβαλλόμενα μέρη που αναγράφονται στο στοιχείο είναι άγνωστο φορολογικώς πρόσωπο, με την

έννοια ότι δεν έχει δηλώσει την έναρξη του επιτηδεύματός του ούτε έχει θεωρήσει στοιχεία στην Φορολογική Διοίκηση. Εικονικό είναι, επίσης, το στοιχείο που φέρεται ότι εκδόθηκε ή έχει ληφθεί από εικονική εταιρία, κοινοπραξία, κοινωνία ή άλλη οποιασδήποτε μορφής επιχείρηση ή νομική οντότητα ή από φυσικό πρόσωπο για το οποίο αποδεικνύεται ότι είναι παντελώς αμέτοχο με τη συγκεκριμένη συναλλαγή,».

Επειδή, με τις διατάξεις του άρθρου 18 παράγραφος 9 του Π.Δ.186/1992 (Κ.Β.Σ.), όπως ισχύουν για την επίδικη διαχειριστική περίοδο 2009, ορίζεται ότι

«9. Το βάρος της απόδειξης της συναλλαγής φέρει τόσο ο εκδότης, όσο και ο λήπτης του στοιχείου, οι οποίοι δικαιούνται να επιβεβαιώνουν τα αναγκαία στοιχεία του αντισυμβαλλόμενου από τη δήλωση έναρξης εργασιών ή από άλλο πρόσφορο αποδεικτικό στοιχείο, επιφυλασσομένων των διατάξεων περί φορολογικού απορρήτου, τα οποία οι συμβαλλόμενοι υποχρεούνται εκατέρωθεν να παρέχουν, φέροντας ο καθένας και την ευθύνη για την ακρίβεια των στοιχείων που παρέχει.».

Επειδή, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 18 παράγραφος 2 πρώτο εδάφιο του Π.Δ.186/1992 (Κ.Β.Σ.), όπως ισχύουν για την επίδικη διαχειριστική περίοδο 2009, κάθε εγγραφή στα βιβλία που αφορά συναλλαγή ή άλλη πράξη του υπόχρεου πρέπει να στηρίζεται σε στοιχεία που προβλέπονται από τις διατάξεις του Κώδικα αυτού ή σε δημόσια έγγραφα ή σε άλλα πρόσφορα αποδεικτικά στοιχεία. Η κατάργηση των διατάξεων του άρθρου 43 παράγραφος 3 του προϊσχύοντος Κ.Φ.Σ. (Π.Δ.99/1977, ΦΕΚ34Α/1977), σύμφωνα με την οποία κανένα έξοδο δεν αναγνωρίζεται εάν δεν έχει εκδοθεί αποδεικτικό στοιχείο και η κατ' ουσίαν αντικατάστασή της από τις διατάξεις του άρθρου 18 παράγραφος 2 του ισχύοντος, κατά την επίδικη διαχειριστική περίοδο 2009, Π.Δ.186/1992 (Κ.Β.Σ.), δεν μεταβάλλει την πρόθεση του φορολογικού νομοθέτη να απαιτεί για την έκπτωση μίας δαπάνης τα νόμιμα εκείνα στοιχεία που αποδεικνύουν την πραγματοποίησή της, καθόσον δεν προσιδιάζει και δεν είναι ανεκτό σε ένα κράτος δικαίου να αποδεικνύεται μία συναλλαγή με μη νόμιμα φορολογικά στοιχεία (**σχετική η με αριθμό 572/2011 Γνωμοδότηση του Ν.Σ.Κ.**).

Επειδή, σύμφωνα με την κείμενη νομολογία, η κρίση περί της εικονικότητας μίας **εμπορικής συναλλαγής** πρέπει να στηρίζεται στη συνολική αξιολόγηση και εκτίμηση όλων μαζί των στοιχείων που επικαλείται και προσκομίζει η Φορολογική Διοίκηση και όχι στην εκτίμηση μεμονωμένα κάθε αποδεικτικού στοιχείου (**ΣτΕ 2223/1995**).

Επειδή, όταν αποδίδεται σε επιτηδεύματία η παράβαση της λήψης εικονικού τιμολογίου ή εικονικού δελτίου αποστολής, υπό την έννοια είτε ότι δεν έχει πραγματοποιηθεί η συναλλαγή στην οποία αυτό αφορά είτε ότι έχει μεν πραγματοποιηθεί η συναλλαγή, όχι, όμως, όπως απεικονίζεται με τον φερόμενο ως εκδότη του τιμολογίου ή του δελτίου αποστολής, η Φορολογική Διοίκηση βαρύνεται, κατ' αρχήν, με την απόδειξη της εν λόγω εικονικότητας. Προς τούτο αρκεί, κατ' αρχήν, να αποδείξει είτε ότι ο εκδότης του φορολογικού στοιχείου είναι πρόσωπο φορολογικώς ανύπαρκτο, δηλαδή, πρόσωπο που δεν είχε δηλώσει την έναρξη του επιτηδεύματός του, ούτε είχε θεωρήσει φορολογικά στοιχεία στην αρμόδια φορολογική αρχή – Δ.Ο.Υ. (οπότε, ο λήπτης βαρύνεται, πλέον, να αποδείξει το αληθές της συναλλαγής και την καλή του πίστη κατά τον χρόνο της, ότι, δηλαδή, είχε ελέγξει τα στοιχεία του αντισυμβαλλόμενου επιτηδεύματία – εκδότη του φορολογικού στοιχείου), είτε ότι ο εκδότης του φορολογικού στοιχείου είναι πρόσωπο φορολογικώς μεν υπαρκτό, αλλά συναλλακτικώς ανύπαρκτο ή ότι, ενόψει των επιχειρηματικών του δυνατοτήτων, όπως προκύπτουν από τη συνολική εκτίμηση της συναλλακτικής του συμπεριφοράς και της φύσεως του κύκλου εργασιών του, δεν ήταν δυνατό να ήταν σε θέση να διενεργήσει και να διεκπεραιώσει την επίμαχη συναλλαγή (οπότε και πάλι, ο λήπτης του φορολογικού στοιχείου βαρύνεται να αποδείξει το αληθές της συναλλαγής, δηλαδή ότι αυτή πραγματοποιήθηκε μεταξύ αυτού και του φερόμενου ως εκδότη, έτσι όπως απεικονίζεται στο φορολογικό στοιχείο) (**ΣτΕ 506/2012, 1184/2010, 1553/2003, 1264/2003**).

Επειδή, κατά πάγια νομολογία των Διοικητικών Δικαστηρίων και του Συμβουλίου της Επικρατείας (**ΣτΕ 1823/1994, 1643/1994, 141/1993, 3727/1990, 1662/1979**), δαπάνη επιχείρησης δεν αναγνωρίζεται από την Φορολογική Διοίκηση ως εκπεστέα, εφόσον η τελευταία διαθέτει συγκεκριμένα στοιχεία από τα οποία είναι δυνατό να συναχθεί κατά κοινή πείρα ότι η δαπάνη αυτή είναι εικονική, δηλαδή είτε ότι δεν καταβλήθηκε από την επιχείρηση είτε ότι καταβλήθηκε μεν, όχι,

όμως, για τον παραγωγικό σκοπό της επιχείρησης, αλλά για άλλο μη παραγωγικό σκοπό (**Α.Υ.Ο.Ο. ΠΟΛ.1029/17-02-2006** περί δαπανών που δεν αναγνωρίζονται προς έκπτωση από τα ακαθάριστα έσοδα των επιχειρήσεων με βάση διοικητικές λύσεις και τη δικαστηριακή νομολογία).

Επειδή, με τις διατάξεις του άρθρου 32 παράγραφος 1 περίπτωση β) του Ν.2859/2000 (Κώδικας Φ.Π.Α.) (ΦΕΚ248Α/07-11-2000) ορίζεται ότι

«1. Το δικαίωμα έκπτωσης του φόρου μπορεί να ασκηθεί, εφόσον ο υποκείμενος στον φόρο κατέχει: **β) νόμιμο τιμολόγιο ή άλλο αποδεικτικό στοιχείο που επέχει θέση τιμολογίου, από το οποίο αποδεικνύονται οι παραδόσεις αγαθών και οι παροχές υπηρεσιών που γίνονται σε αυτόν και ο φόρος με τον οποίον επιβαρύνθηκαν.**».

Επειδή από σχετική νομολογία του Συμβουλίου της Επικρατείας (ΣΤΕ 117/2013)

«..... το δικαστήριο που δικάζει υπόθεση σχετική με φόρο προστιθέμενης αξίας δεσμεύεται ως προς την ύπαρξη της παράβασης του Κ.Β.Σ. και δύναται να κρίνει, κατ' αρχήν, παρεμπιπτόντως το ζήτημα εάν υπάρχει ή όχι παράβαση του Κ.Β.Σ.», ενισχύεται ο παρακολουθηματικός χαρακτήρας των δύο φορολογιών, υπό την έννοια ότι οι παραβάσεις του Κ.Β.Σ. (Π.Δ.186/1992) δεσμεύουν την φορολογία του Φ.Π.Α. (Ν.2859/2000) εφόσον αφορούν στην ίδια διαχειριστική περίοδο, προσδίδοντας κατ' αυτόν τον τρόπο ισχύ δεδικασμένου.

Επειδή, με τις διατάξεις του άρθρου 9 παράγραφος 2 του Ν.2523/1997, όπως ισχύουν για την επίδικη διαχειριστική περίοδο 2009, αναφορικά με τα πρόστιμα που προβλέπονται με βάση τις διατάξεις του εν λόγω νόμου, ορίζεται ότι

«2. Το πρόστιμο επιβάλλεται με απόφαση του προϊσταμένου της αρμόδιας δημόσιας οικονομικής υπηρεσίας, στην οποία γίνεται σύντομη περιγραφή της παράβασης και αναγράφεται το πρόστιμο που επιβάλλεται για αυτή, καθώς και η διάταξη που εφαρμόζεται.

Με την ίδια απόφαση μπορεί να επιβληθούν πρόστιμα, διακεκριμένως, για περισσότερες από μία παραβάσεις που ανάγονται στην ίδια διαχειριστική περίοδο. Μαζί με την απόφαση κοινοποιείται στον παραβάτη αντίγραφο της σχετικής έκθεσης ελέγχου.».

Επειδή, με τις διατάξεις του άρθρου 30 (κύρος και αποδεικτική δύναμη βιβλίων και στοιχείων) παράγραφ. 2 και παράγραφος 4 περιπτώσεις γ) και στ) του Π.Δ.186/1992 (Κ.Β.Σ.), όπως ισχύουν για το επίδικο οικονομικό έτος 2010 (διαχειριστική περίοδος 2009), ορίζεται ότι

«2. Τα βιβλία και στοιχεία κρίνονται ανεπαρκή ή ανακριβή και συνεπάγονται εξωλογιστικό προσδιορισμό της φορολογητέας ύλης, κατά περίπτωση, μόνον εφόσον τούτο προβλέπεται από τις επόμενες παραγράφους 3, 4, 6 και 7.

4. Τα βιβλία και τα στοιχεία της δεύτερης και τρίτης κατηγορίας κρίνονται ανακριβή όταν ο υπόχρεος διαζευκτικά ή αθροιστικά:

γ) δεν εκδίδει ή εκδίδει ανακριβή ή εικονικά ή πλαστά ως προς την ποσότητα ή την αξία ή τον αντισυμβαλλόμενο φορολογικά στοιχεία διακίνησης ή αξίας ή λαμβάνει ανακριβή ή εικονικά ως προς την ποσότητα ή την αξία τέτοια στοιχεία,

στ) δεν διαφυλάσσει ή δεν επιδεικνύει στον τακτικό φορολογικό έλεγχο, εντός τακτού ευλόγου χρόνου που ορίζεται με σημείωμα της αρμόδιας Δ.Ο.Υ., κατά περίπτωση, το ισοζύγιο γενικού – αναλυτικών καθολικών ή την μηνιαία κατάσταση του βιβλίου εσόδων – εξόδων επί μηχανογραφικής τήρησης των βιβλίων ή τα θεωρημένα ημερολόγια και το θεωρημένο βιβλίο εσόδων – εξόδων επί χειρόγραφης τήρησης, τα συνοδευτικά στοιχεία των αγαθών, καθώς και τα προβλεπόμενα από τον Κώδικα αυτόν παραστατικά, με τα οποία ενεργούνται οι πρωτογενείς εγγραφές, ανεξάρτητα από τις διαχειριστικές περιόδους στις οποίες αυτά αφορούν.

.....».

Επειδή, με τις διατάξεις του άρθρου 48 παράγραφος 3 του Ν.2859/2000 (Κώδικας Φ.Π.Α.) ορίζεται ότι

«3. Εφόσον διαπιστώνεται ανεπάρκεια ή ανακρίβεια των βιβλίων και στοιχείων, τα οποία τηρεί ο υπόχρεος στον φόρο, αναφορικά με την φορολογητέα αξία, τα ποσοστά ή τις εκπτώσεις του φόρου, ο Προϊστάμενος της Δ.Ο.Υ. προβαίνει στον προσδιορισμό τους με βάση τα υπόψη του

στοιχεία και ιδίως:

α) Τα ακαθάριστα έσοδα που προσδιορίζονται ύστερα από έλεγχο στην φορολογία εισοδήματος, τις αγορές και τις σχετικές με τον φόρο του παρόντος νόμου δαπάνες,
β) τα συναφή στοιχεία που προκύπτουν από τον έλεγχο άλλων φορολογιών από πληροφορίες που διαθέτει ή περιέρχονται σε αυτόν. Η ανεπάρκεια ή ανακρίβεια των βιβλίων και στοιχείων κρίνεται σύμφωνα με τις διατάξεις του Κώδικα Βιβλίων και Στοιχείων και της φορολογίας εισοδήματος.».

Επειδή, με τις διατάξεις του άρθρου 28 παράγρ. 2 του Ν.4174/2013 (Κ.Φ.Δ.) ορίζεται ότι
«2. Η οριστική πράξη διορθωτικού προσδιορισμού του φόρου εκδίδεται με βάση έκθεση ελέγχου την οποία συντάσσει η Φορολογική Διοίκηση. Η έκθεση ελέγχου περιλαμβάνει εμπειριστатωμένα και αιτιολογημένα τα γεγονότα, τα στοιχεία και τις διατάξεις τις οποίες έλαβε υπόψη της η Φορολογική Διοίκηση για τον προσδιορισμό του φόρου. Η οριστική πράξη διορθωτικού προσδιορισμού του φόρου μαζί με την έκθεση ελέγχου κοινοποιούνται στον φορολογούμενο.».

Επειδή, με τις διατάξεις του άρθρου 64 του Ν.4174/2013 (Κ.Φ.Δ.) ορίζεται ότι
«Η Φορολογική Διοίκηση έχει την υποχρέωση να παρέχει σαφή, ειδική και επαρκή αιτιολογία για τη νομική βάση, τα γεγονότα και τις περιστάσεις που θεμελιώνουν την έκδοση πράξεως και τον προσδιορισμό φόρου.».

Επειδή, με τις διατάξεις του άρθρου 171 παράγραφοι 1 και 4 του Ν.2717/1999 (Κώδικας Διοικητικής Δικονομίας) (ΦΕΚ97Α/1999) ορίζεται ότι
«1. Τα δημόσια έγγραφα που έχουν συνταχθεί από το αρμόδιο όργανο και κατά τους νόμιμους τύπους, αποτελούν πλήρη απόδειξη για όσα βεβαιώνεται σε αυτά, είτε ότι ενήργησε ο συντάκτης τους είτε ότι έγιναν ενώπιόν του, ως προς τα οποία είναι δυνατή η ανταπόδειξη μόνον εφόσον τα έγγραφα αυτά προσβληθούν ως πλαστά.
4. Οι εκθέσεις ελέγχου που συντάσσονται από φορολογικά όργανα έχουν, εκτός από τις αναφερόμενες σε αυτές πληροφορίες ή ομολογίες του ελεγχομένου, την κατά την παράγραφο 1 αποδεικτική δύναμη.».

Επειδή, έχει κριθεί νομολογιακά ότι δεν υφίσταται παράβαση ουσιώδους τύπου της διαδικασίας, όταν για τη σύνταξη της οικείας έκθεσης φορολογικού ελέγχου, στην οποία εδράζεται η έκδοση της πράξης επιβολής φόρου ή προστίμου, λαμβάνονται υπόψη και προγενέστερες σχετικές εκθέσεις ελέγχου, οι οποίες δεν έχουν μεν συνταχθεί από τον υπάλληλο που διενήργησε τον οικείο έλεγχο, αλλά από άλλους υπαλλήλους που υπηρετούν σε άλλες φορολογικές αρχές, εφόσον, πάντως, η οικεία έκθεση ελέγχου στηρίζεται στις διαπιστώσεις και τα πορίσματα των προγενέστερων σχετικών εκθέσεων ελέγχου (ΣτΕ 2056/1994).

Επειδή, έχει κριθεί νομολογιακά, σύμφωνα και με τα οριζόμενα στο άρθρο 169 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας, ότι η συνταχθείσα και θεωρηθείσα από την Φορολογική Διοίκηση έκθεση φορολογικού ελέγχου αποτελεί δημόσιο έγγραφο και, εξ αυτού, αποτελεί πλήρη απόδειξη των όσων αναφέρονται σε αυτήν (ΣτΕ 478/1998).

Ως προς τον τέταρτο προβαλλόμενο λόγο της προσφεύγουσας εταιρείας:

Επειδή, με τις διατάξεις του άρθρου 9 παράγραφος 5 του Ν.2523/1997, όπως ισχύουν για την επίδικη διαχειριστική περίοδο 2009, ορίζεται ότι
«5. Οι διατάξεις περί παραγραφής του δικαιώματος του Δημοσίου για την ενέργεια αρχικής ή συμπληρωματικής φορολογικής εγγραφής στην κύρια φορολογία εφαρμόζονται ανάλογα και για την επιβολή των προστίμων. Η προθεσμία αρχίζει από την λήξη της διαχειριστικής περιόδου που έπεται εκείνης στην οποία αφορά η παράβαση.».
Με τις διατάξεις δε του άρθρου 49 παράγραφος 3 του Ν.2859/2000 (Κώδικας Φ.Π.Α.) ορίζεται ότι
«3. Πράξη προσδιορισμού του φόρου και αν ακόμη έγινε οριστική, δεν αποκλείει την έκδοση και κοινοποίηση συμπληρωματικής πράξης, εάν από συμπληρωματικά στοιχεία που περιήλθαν με οποιονδήποτε τρόπο σε γνώση του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ., μετά την έκδοση της πράξης,

εξακριβώνεται ότι ο φόρος που προκύπτει είναι μεγαλύτερος από αυτόν που προσδιορίστηκε με την αρχική πράξη ή εάν η δήλωση που υποβλήθηκε ή τα έντυπα ή οι καταστάσεις που τη συνοδεύουν αποδεικνύονται ανακριβή.»

σε συνδυασμό με τις διατάξεις του άρθρου 57 παράγραφος 2 περίπτωση γ) του Ν.2859/2000 (Κώδικας Φ.Π.Α.), με τις οποίες ορίζεται ότι

«2. Κατ' εξαίρεση από τις διατάξεις της προηγούμενης παραγράφου, **μπορεί να κοινοποιηθεί πράξη και μετά την πάροδο πενταετίας, όχι, όμως και μετά την πάροδο δεκαετίας, εφόσον:**

γ) αφορά συμπληρωματική πράξη που προβλέπει η διάταξη της παραγράφου 3 του άρθρου 49.».

Στην υπό κρίση υπόθεση, η προθεσμία για την υποβολή, εκ μέρους της προσφεύγουσας εταιρείας, της Εκκαθαριστικής Δήλωσης Φ.Π.Α. της διαχειριστικής περιόδου 2009 έληγε εντός του έτους 2010 και η Δήλωση υποβλήθηκε εμπρόθεσμα εντός του 2010. Συνεπώς, σύμφωνα με τις ανωτέρω διατάξεις του άρθρου 49 παράγραφος 3 σε συνδυασμό με εκείνες του άρθρου 57 παράγραφος 2 περίπτωση γ) του Ν.2859/2000 (Κώδικας Φ.Π.Α.), περί **δεκαετούς παραγραφής, η αξίωση του Δημοσίου για την κοινοποίηση των προσβαλλόμενων πράξεων καταλογισμού Φ.Π.Α. και επιβολής ειδικού προστίμου Φ.Π.Α. βάσει των διατάξεων του άρθρου 6 παράγραφος 1 του Ν.2523/1997, οι οποίες αφορούν στη διαχειριστική περίοδο 2009, δεν είχε υποπέσει σε παραγραφή** κατά τον χρόνο έκδοσης και κοινοποίησης δια επιδόσεως των προσβαλλόμενων με αριθμό/...../.....-2016 Οριστικής Πράξης Διορθωτικού Προσδιορισμού Φ.Π.Α. (Ν.2859/2000) και με αριθμό/...../.....-2016 Πράξης Επιβολής Ειδικού Προστίμου Φ.Π.Α. (άρθρο 6 παράγραφος 1 του Ν.2523/1997).

Κατά συνέπεια, ο τέταρτος προβαλλόμενος λόγος της προσφεύγουσας εταιρείας, περί παραγραφής του δικαιώματος του Δημοσίου για κοινοποίηση πράξεων καταλογισμού Φ.Π.Α. και επιβολής ειδικού προστίμου Φ.Π.Α. βάσει των διατάξεων του άρθρου 6 παράγραφος 1 του Ν.2523/1997 αναφορικά με τη διαχειριστική περίοδο 2009, πριν από τη συντέλεση της κοινοποίησης των προσβαλλόμενων πράξεων, **απορρίπτεται ως νόμω και ουσία αβάσιμος.**

Επειδή, με τις διατάξεις του άρθρου 65 του Ν.4174/2013 (Κ.Φ.Δ.) ορίζεται ότι «Σε περίπτωση αμφισβήτησης πράξης προσδιορισμού φόρου στα πλαίσια Ενδικοφανούς Προσφυγής, ο φορολογούμενος ή οποιοδήποτε άλλο πρόσωπο που προβαίνει στην εν λόγω αμφισβήτηση φέρει το βάρος της απόδειξης της πλημμέλειας της πράξης προσδιορισμού του φόρου.».

Επειδή, από τις από .../.../2016 οικείες Εκθέσεις Επανελέγχου Φ.Π.Α. (Ν.2859/2000) και Ελέγχου Ειδικού Προστίμου Φ.Π.Α. (άρθρο 6 παράγραφος 1 του Ν.2523/1997) της Δ.Ο.Υ. για τη διαχειριστική περίοδο 2009 της προσφεύγουσας εταιρείας, **συνάγεται πλήρης και βεβαία πεποίθηση** αναφορικά με τις διαπιστωθείσες, σε βάρος της, παραβάσεις της ζήτησης, αποδοχής, λήψης και καταχώρησης στα βιβλία της των δεκατεσσάρων (14) επίδικων εικονικών φορολογικών στοιχείων που αναφέρονται στη σελίδα 2 της παρούσας.

Για όλους τους ανωτέρω λόγους

Αποφασίζουμε

Την **μερική αποδοχή** της με ημερομηνία κατάθεσης/..../2016 και με αριθμό πρωτοκόλλου Ενδικοφανούς Προσφυγής της εταιρείας με την επωνυμία «.....» και Α.Φ.Μ.:, ως προς την **ακύρωση** της ειδικής κύρωσης Φ.Π.Α. που επιβλήθηκε βάσει των διατάξεων του άρθρου 8 παράγραφος 12 του Ν.1882/1990 και εκ τούτου:

1.

Την επικύρωση των με αριθμούς/...../...-...-2016 Οριστικής Πράξης Διορθωτικού Προσδιορισμού Φ.Π.Α. (Ν.2859/2000) και/...../...-...-2016 Πράξης Επιβολής Ειδικού Προστίμου Φ.Π.Α. (άρθρο 6 παράγραφος 1 του Ν.2523/1997) του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. για τη διαχειριστική περίοδο 2009.

2.

Την ακύρωση της με αριθμό/...../...-...-2016 Πράξης Επιβολής Ειδικής Κύρωσης Φ.Π.Α. (άρθρο 8 παράγραφος 12 του Ν.1882/1990) του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. για τη διαχειριστική περίοδο 2009.

**Οριστική φορολογική υποχρέωση της προσφεύγουσας εταιρείας –
Καταλογιζόμενα ποσά συνολικού φόρου και προστίμου με βάση την παρούσα Απόφαση:**

Διαχειριστική περίοδος 2009 (01/01/2009 – 31/12/2009)

1.

Η με αριθμό/...../...-...-2016 Οριστική Πράξη Διορθωτικού Προσδιορισμού Φ.Π.Α. (Ν.2859/2000) του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ., ως ακολούθως:

Κύριος φόρος:	27.193,20 €
<u>Πρόσθετος φόρος λόγω ανακρίβειας (120%):</u>	<u>32.631,84 €</u>
Συνολικός φόρος για καταβολή:	<u>59.825,04 €</u>

2.

Η με αριθμό/...../...-...-2016 Πράξη Επιβολής Ειδικού Προστίμου Φ.Π.Α. (άρθρο 6 παράγραφος 1 του Ν.2523/1997) του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ., ως ακολούθως:

Ειδικό Πρόστιμο Φ.Π.Α. (τριπλάσιο) βάσει των διατάξεων του άρθρου 6 παρ. 1 του Ν.2523/1997,

δηλαδή

$$(12.523,09 \text{ €} + 8.637,40 \text{ €}) \times 3 = 21.160,49 \text{ €} \times 3 = \underline{\underline{63.481,47 \text{ €}}}.$$

Εντελλόμεθα όπως αρμόδιο όργανο κοινοποιήσει με τη νόμιμη διαδικασία την παρούσα Απόφαση στην προσφεύγουσα εταιρεία.

Με εντολή του Προϊσταμένου της
Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών

Ο Προϊστάμενος της
Υποδιεύθυνσης Επανεξέτασης
και Νομικής Υποστήριξης

Σ η μ ε ί ω σ η :

Κατά της Απόφασης αυτής επιτρέπεται η άσκηση Προσφυγής ενώπιον των αρμόδιων Διοικητικών Δικαστηρίων εντός τριάντα (30) ημερών από την κοινοποίησή της.